

[Christmas Møller.]

har draget Forholdet frem, fordi det viser den Maade, hvorpaa Regeringspartierne samarbejder, eller hvad man vil kalde det, de gør. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen sagde, at nu maatte da Spørgsmaalet om Indlemmelse faa en Ende. Hvad sagde Ministeren, og hvad sagde det ærede Medlem Hr. S. Munk? Han sagde: Nej, de Spørgsmaal kommer snart frem igen. Og se paa det ærede Medlem Hr. Fornæs, hvordan han glæder sig over de sidste Udtalelser. Man kan slet ikke være i Tvivl om, hvad de afgørende Magthaveres Indstilling er.

Den højtærede Indenrigsminister sagde om min Partifælle det ærede Medlem Hr. Bindslev, at han bar Kappen paa begge Skuldre. Jeg ved nu ikke nogen bedre Maade at bære Kappen paa, og om den højtærede Minister har nogen bedre Maade at bære den paa, hvis han har et saadant Instrument, tvivler jeg. Men jeg ved nok, hvad han mente. (Afbrudelse). Jo, saa megen Forstand er der! Jeg ved nok, hvad han mente; jeg vilde blot sige til den højtærede Minister, at han ikke skulde bruge et saadant daarligt Udtryk. Jeg kan ikke erkende, at den højtærede Minister har Ret. For det ærede Medlem Hr. Bindslev deltager i en Indstilling, som efter en Undersøgelse vil lade de økonomiske Virkninger gaa tilbage til 1. April 1937, altsaa, hvis en Undersøgelse godtgør Berettigelsen deraf, nøjagtig det samme, som vil ske efter dette Forslag. Derfor maa jeg fuldkommen afvise de Bemærkninger, der blev fremsat over for det ærede Medlem Hr. Bindslev, saa meget mere som han ikke selv har Mulighed for paa nærværende Tidspunkt at være til Stede her.

Om Spørgsmaalet, om Gentoft kunde komme til at svare højere Skatter end København, skal jeg sige til Ministeren, at Gentoft er jo ikke Herre over, hvorledes Amtets Udgifter bliver, og hvorledes disse vil blive lignet paa Gentoft, saa Ministeren synes mig ikke at have Ret i sine Bemærkninger.

Vi har stillet Forslag gaaende ud paa en hurtig^{er} Behandling i Rigsdagen. Det er jo ikke nyt Stof paa anden Maade, end at det er blevet gennemarbejdet af sagkyndige. Jeg synes, det vilde være rimeligt og naturligt, om man gav Rigsdagen denne Anledning til virkelig at gøre et Arbejde med denne Sag, i Erkendelse af, at til Dato har den ikke gjort det.

Valdemar Sørensen: Da jeg havde Ordet før, stillede jeg det ærede Medlem

Hr. Christmas Møller det Spørgsmaal, om Diskretionspligten over for, hvad der foregaar i Udvalgene, ogsaa gjaldt Udvalget angaaende de to Huslejelove, og heraf tog han Anledning til nu at stille det Genspørgsmaal, om det virkelig skal være beholdt den demokratiske Presse at skildre, hvad der foregaar i Udvalgene. Nej, det antager jeg ikke det skal. Jeg er gaaet ud fra, at, enten fastsat i Forretningsordenen eller sædvanemæssigt fastsat, er det givet, at hvad der foregaar i Udvalgene af almindelige aabne Forhandlinger Medlemmerne imellem, maa ikke gennem Medlemmerne røbes for Pressen. Jeg har troet, at Hensigten hermed var, at man vilde sikre en aaben Udvalgsforhandling mellem alle Medlemmer, en Forhandling af den Art, som netop de to ærede Oppositionspartier har stillet saa mange Krav om under de nye Magtforhold, men som de nu ved det foreliggende Tilfælde gør umulig, fordi man naturligvis ikke mere kan udtale sig aabent i et Udvalg, hvori det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sidder. (*Christmas Møller:* Hvad mener det ærede Medlem med det?). Jeg mener, at mine Ord i den Retning er ganske tydelige og ikke kan være Genstand for nogen som helst Misforstaaelse.

Maa jeg saa vende mig med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag, som mente, at Kommissionsbetænkningen trods sin Tykkelse ikke har kunnet give nogen Forklaring paa, hvorfor det foreliggende Forslag netop var kommet til at se saadan ud, hvorfor det var udformet saaledes under Hensyn til de Ting, der staar i Betænkningen. Jeg maa dog sige, at hvis det ærede Medlem virkelig har læst Kommissionsbetænkningen igennem, vil det ærede Medlem ogsaa paa ethvert Punkt være klar over, hvor naturligt det foreliggende Forslag knytter sig til de Principper, der har været paa Tale i Betænkningen. Det ærede Medlem vil bl. a. ogsaa der have set Grundene til, at man fra Frederiksberg Kommunes Side krævede Gentoft draget ind under Udligningen, og det ærede Medlem kan ogsaa derigennem se, af hvilken Aarsag jeg mener, det er rimeligt, at Frederiksberg betaler noget til Gengæld for Opfyldelsen af dette Krav. For hvad faar Frederiksberg saa til Gengæld? Aarsagen til, at man krævede Gentoftes samtidige Optagelse i Udligningen, var jo den simple, at hvis man ikke optog Gentoft i Udligningen, vilde Gentoft vedblivende virke som Skattely ogsaa over for Frederiksberg, og at i det Øjeblik man udligner det skattemæssige Forhold mellem Frederiksberg og Køben-